

[Horn.]

„Det radikale Venstre modsætter sig ethvert Forsøg paa at uniformere Skolen. De lokale Skoleautoriteters Myndighed og Indflydelse maa styrkes.“

Men selv om to tidligere Undervisningsministre har lagt Navn til denne Programudtalelse og har haft med Sagen at gøre, har de alligevel ikke kunnet klare det. Man faar bare det Svar, at der er endnu et Par Aars Tid, inden det skal gennemføres.

Hvor let det vil være at imødekomme os og sikkert ogsaa en Række andre Kommuner, skal jeg nu paapege. I vor Kommunes Skoleplan staar:

„I Sprogklasserne undervises der efter Mellem skolens Plan i Sprog og Matematik, saa Eleverne efter Udgangen af 7de Klasse eventuelt kan optages i 4de Mellem skoleklasse, saafremt de bestaar en af Mellem skolen foranstaltet Prøve.“

Denne Bestemmelse dækker altsaa det Forhold, jeg her har omtalt, som vi ønsker at bevare, fordi det har vist sig at være godt for Børnene, men Ministeriet afviser os. Vi har fastholdt vort Synspunkt i en Erklæring til Ministeriet, bilagt en Uttalelse fra Fælleslærerraadet, der fuldt og helt gaar ind for vor Ordning, fordi Fælleslærerraadet har Erfaring for, at den har virket fornuftigt og rigtigt. Det hedder bl. a. i Fælleslærerraadets Uttalelse:

„Det kan formentlig ikke have været Lovgivernes Mening med Loven om Folkeskolen af 1937 at gennemføre en saa skrap Ensretning, at Folkeskolen bliver gjort ringere, end den var, i nogle Kommuner.“

Byraadet har stillet sig bag Skolekommissionen og Fælleslærerraadet, men i Ministeriets Svar til os hedder det:

„Ministeriet maa fastholde, at Undervisningen i den eksamensfri Mellem skole maa gives efter samme Undervisningsplan for hele den eksamensfri Mellem skole, dog at der for de Elever, der efter Skolens Skøn kan have virkeligt Udbytte deraf, og hvis Forældre ønsker det, kan optages Undervisning i fremmede Sprog og Matematik i det Omfang, Folkeskoleloven af 18. Maj 1937 tillader.“

Altsaa en Ordlyd, der praktisk talt dækker vore Synspunkter, men der er fire Ord, som kommer i Vejen, og som jeg senere skal vende tilbage til.

Ministeriet forlanger dernæst, at vi, hvis vi vil bevare vor Ordning, skal oprette en ekstra Klasse med Eksamensmellem skolens Plan. Nu er Kommunerne temmelig flinke til at imødekomme Staten, men der er

jo Grænser for, hvor mange Penge de har i Kommunekasserne, og jeg tror ikke, der er nogen fornuftige Kommunalfolk, der vil oprette enkelte Klasser for 4—5 Børn. Derimod kan disse faa Børn, som vi mener maa have den sidste Chance, udmærket sættes ind i de bestaaende Klasser i Eksamensmellem skolen, naar de har bestaaet en Prøve, som opfylder de Krav, der stilles for at være paa Højde med Børnene der.

Den Bestemmelse i Loven, som Ministeriet henviser til, staar i § 19, Stk. 3, og lyder saaledes:

„I den eksamensfri 4-aarige Mellem skole kan yderligere i de sidste Aar paa Undervisningsplanen optages Tysk, Engelsk og Matematik.“

Det er de fire Ord „i de sidste Aar“, som spænder Ben for disse Børn, som vi mener maa have den sidste Chance. Det har ikke været muligt at faa Tilslutning paa dette Punkt. I 6te Klasse kan vi altsaa indføre de nævnte Fag; men for at benytte vor Ordning skal det ske allerede i 5te Klasse, saaledes som vi hidtil har haft det, for at Børnene kan naa at faa den Uddannelse, som skal til, for at de kan bestaa Prøven.

Jeg vil derfor henstille til den højtærede Undervisningsminister, hvis Skoleprogram i Venstres Valgopraab jo faldt delvis sammen med de Radikales, idet det bl. a. hedder: „Ensretning og Uniformering af Undervisningen kan ikke tolereres“, at disse Betragtninger bliver taget med i Overvejelsen, naar man i de kommende Dage skal til at arbejde med Ændringer i Loven. Den kan naturligvis ikke være fuldendt, men det er urimeligt, at en Ordning, der har virket tilfredsstillende i 45 Aar, nu skal ophæves til Skade for Børnene.

Kristen Amby: Den 28. November 1945 blev der afsagt en Kendelse ved den ekstraordinære Tjenestemandsdømstolovre paa Djursland over Sognepræst Jeppe Sørensen Vedsted i Veggerslev. I Anklageskriftet var han tiltalt efter den ekstraordinære Tjenestemandsløvs § 1, Stk. 1, Nr. 4, for at have haft Samkvem med Medlemmer af Besættelsesmagten eller denne tilknyttede Organer i et Omfang, som laa uden for det nødvendige. Jeg ved ikke, om Medlemmerne husker Sagen, der har været offentligt fremme. Det kan ikke være min Opgave her som en Slags Sagfører at gennemgaa Sagen i alle Einzelheder, men naar jeg fremhæver den i Aften, er det, fordi Kendelsen, som Sagen slutter med, forekommer mig at være fuldkommen uholdbar. Jeg vil se helt væk fra de menneskelige Momenter. Sand-